

מ"ת 60637/11/19 - מדינת ישראל נגד מג'די ספיה

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 60637-11-19 מדינת ישראל נ' ספיה
תיק חיצוני: 495182/2019

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מג'די ספיה

החלטה

לפניי בקשת המשיב לעיון חוזר בתנאים המגבילים אשר הושתו עליו עד לתום ההליכים בעניינו.

עיקר הבקשה הוא רצונו של המשיב להעתיק את מקום מעצר הבית מבית דודתו בטמרה לבית הוריו של המשיב בכפר יסיף. על פי הנטען, לאור התפרצות נגיף הקורונה במדינה בכלל ובכפר טמרה בפרט, מסרבת הדודה להמשיך שהותו של המשיב בביתה. לטענת המשיב, היא חוששת מחשיפה לנגיף בשל שהותו של המשיב בביתה.

המשיב הודיע בבקשתו, וסניגורו חזר על עמדה זו בדיון, כי אם לא ייעתר ביהמ"ש לבקשתו, הרי הוא מוכן להיעצר, בלית ברירה, שכן אין לו חלופת מעצר אחרת להציע מלבד בית הוריו בכפר יסיף, והמשך מעצר הבית בטמרה אינו אפשרי, לאור עמדתה של בעלת הבית.

המבקשת מתנגדת למבקשת המשיב, ולטענתה אף אין מקום לדון בבקשה זו בתקופה שבה חלות התקנות לשעת חרום, שכן אין מדובר בסוג העניינים אשר ביהמ"ש רשאי לדון בהם על פי הודעת מנהל בתי המשפט המפרטת את סוג העניינים שידונו בעת חרום.

על אף עמדת המבקשת, ועל אף החלטות שהוצגו לעיוני, אני סבורה כי יש לדון בבקשה לגופה, ולא למחוק אותה על הסף. עניינו כאן שונה ממשוחרר בערובה אשר מבקש פתיחת "חלון התאווורות" מטעם זה או אחר, אלא במי ששוחרר בתנאים מגבילים ומודיע לביהמ"ש, כי המשך קיומם אינו אפשרי עוד, באופן שאם לא ישונו התנאים - יאלץ לשוב למעצר, בלית ברירה. והרי אם ישוב המשיב למעצר, ויבקש כי ביהמ"ש יעיין שוב בהחלטה לצורך בחינת חלופת מעצר, הרי שבקשתו ודאי תיכלל בגדר הנושאים הנדונים גם בשעת החרום.

לגופו של עניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה.

אמנם, לא הוצג בפניי תצהיר מאת הגב' עטאף נטור, אלא שלאור עמדת המשיב, כי הוא מסכים להיעצר אם לא יקבל ביהמ"ש את בקשתו, אין לי אלא להניח, כי המפקחת באמת מסרבת להמשיך שהותו של המשיב בביתה, וזוהי זכותה, בין אם עמדתה זו היא על רקע מגפת הקורונה, ובין אם יש לכך סיבה אחרת.

אזכיר את הנתונים הרלבנטיים לתיק זה מלבד קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיב ביצע את המיוחס לו, קרי - תקיפה של עובד בית הקפה, ובהמשך לכך, חזרה לבית הקפה עם סכין, ודקירת המתלונן.

המשיב הוא צעיר כבן 20, נעדר עבר פלילי.

בהחלטתי מיום 23.12.19 הוריתי על שחרורו למעצר בית מלא ומפוקח בטמרה, כאשר מקום ביצוע העבירה ומקום מגורי המתלונן בכפר יסיף. ההחלטה ניתנה חרף העובדה שלא התקבל עד אז בביהמ"ש תסקיר של שירות המבחן, בשל תקלה. מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות שבעטיין ראוי להורות על שחרור בתנאים מגבילים למרות שלא נערך עד אז תסקיר, ובין יתר הנסיבות נמנה גילו הצעיר של המשיב, העדרו של עבר פלילי, טיב המפקחים שנשמעו בפניי, הריחוק בין מקום מעצר הבית למקום מגורי המתלונן וקיומה של "סולחה" בין הצדדים.

על ההחלטה הנ"ל הוגש ערעור, שנדחה.

לימים התקבל בביהמ"ש תסקיר שירות המבחן (29.12.19). בסיכומי מצא שירות המבחן, כי מעצרו של המשיב היווה גורם מרתיע עבורו, וכי פחת הסיכון להתנהגות עבריינית חוזרת. כן מצא שירות המבחן, כי המפקחים שהוצעו הם ראויים. שירות המבחן אף בחן את עמדת המתלונן ומצא כי גישתו מתונה, והוא אינו חווה איום או פחד מהמשיב.

בהחלטה שניתנה בהמשך לכך (14.1.20) אושרו, אפוא, התנאים שכבר נקבעו קודם, ונוסף חלון התאווורות יומי, בין השעות 16:00 ל-18:00, בליווי מפקח, אך תוך איסור הגעה לכפר יסיף.

בנקודת הזמן הנוכחית ניתן להוסיף שיקולים נוספים שהם רלבנטיים למבוקש.

ראשית, לא נטען כי המשיב הפר את התנאים המגבילים באופן כל שהוא. מאז שוחרר המשיב ועד היום חלף פרק זמן לא מבוטל שיש בו כדי לבסס אמון מצדו של ביהמ"ש כלפי המשיב. גם לאחר שאושרו למשיב חלונות התאווורות, לא נטען כי הוא ניצל זאת לרעה ובמיוחד לא נטען כי נעשה איום כל שהוא על המתלוננים.

שנית, המשפט בתיק העיקרי אמור היה להיפתח ביום 16.3.20. איתרע מזלו של המשיב, ובדיוק באותו יום הוחל מצב חרום בשל התפרצות נגיף הקורונה, והדיון בוטל. לעת עתה אין מועד חדש שמיעת הוכחות, ובינתיים כבר חלף חודש נוסף.

בנסיבות אלו, סבורני כי ניתן להיעתר לבקשה, להורות על העתקת מקום מעצר הבית של המשיב לבית הוריו בכפר יסיף, אם כי ראוי (כהצעתו) להורות על עיבוי החלופה באמצעות הפקדה כספית נוספת (מעבר לסך ₪ 10,000 שהופקד), ותוך ביטול חלונות ההתאווררות, בשלב הזה.

לאור האמור, אני מורה על שינוי התנאים המגבילים, באופן שמעתה ישהה המשיב במעצר בית מלא, ללא חלונות התאווררות, בבית הוריו בכפר יסיף.

על המשיב יפקחו בכל רגע נתון שניים מבין המפקחים אשר אושרו בהחלטה מיום 23.12.19.

המשיב יפקיד בקופת ביהמ"ש סכום של ₪ 7,500 נוספים, עד מחר, 21.4.20, בשעה 13:00.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, בנוכחות
הצדדים.